

Pregó llegit el Maig de 2004 al Saló de Sessions del Palau de la Paeria.

Salutació

Il·lustríssim Senyor Paer en cap, corporació municipal, autoritats i representants de la societat lleidatana, pubilles, família que m'acompanya, amics tots.

Em correspon, en primer lloc, donar l'agraïment, en nom de tots els guardonats, per les distincions rebudes en el dia d'avui:

-La Medalla d'Or a Títol Pòstum al Sr. Joan Vilagrassa Ibarz.

-La Placa de la Paeria al Mèrit Educatiu i Pedagògic al Centre d'Educació Infantil i Primària de Sant Jordi de Lleida.

-La Placa de la Paeria al Mèrit Cultural i Artístic a l'Ateneu Popular de Ponent de Lleida.

-La Placa de la Paeria al Mèrit Cultural i Artístic a l'Agrupació Teatral Toar de Lleida.

Durant molts anys, he tingut l'oportunitat de presidir aquest acte de lectura del pregó que dóna inici oficial a les Festes de Maig de Lleida. És per això que, avui, us agraeixo immensament que m'hagueu demanat que llegeixi el pregó de la festa i també, és clar, em sento profundament emocionat i orgullós de rebre la Medalla d'Or de la Ciutat, la menció honorífica més important per un lleidatà.

Durant aquests anys, tota una vida, he tingut el privilegi, i sobretot la responsabilitat, de ser alcalde de Lleida, aquesta ciutat que estimo, des del més profund del meu cor. La persona, la ciutat i la meva família han estat i són testimonis de la meu afany de treball i passió envers Lleida. Em sento orgullós d'haver participat com alcalde de Lleida en la profunda transformació i modernització que, en aquest temps, ha tingut la nostra ciutat. La capital de la Terra Ferma. Tots els lleidatans hem fet possible, amb el nostre esforç i la nostra estima per la ciutat, que Lleida sigui avui la ciutat que és, una ciutat amable, entregada als visitants, oberta, acollidora, dinàmica, plena de virtuts i amb una personalitat pròpia i singular fruit de la seva llarga història i tradició.

La Ciutat de Lleida un model de creixement

Des de l'inici de la democràcia fins ara, Lleida ha guanyat en infraestructures, en serveis, en equipaments culturals i esportius, en zones verdes; ha recuperat i ha tornat a descobrir el riu, que tant ens defineix, i s'ha retrobat en sí mateixa, orgullosa de ser com és, però gens pretensiosa. En definitiva, ha incrementat la seva riquesa, la seva qualitat de vida, però en cap moment ha renunciat a ser ella mateixa. I això ho ha fet incorporant a tothom, sense discriminacions, però sobretot fent-se, dia a dia, culturalment més rica. Aquest és el nostre model, el model de Lleida, un model que combina progrés i participació de tota la ciutadania.

Lleida també té un paper molt important com a vertebradora del territori i com a enllaç entre el món urbà i el rural. És aquesta realitat la que fa de Lleida una ciutat especial en la qual es produeix una autèntica simbiosi entre la realitat urbana, amb les avingudes i els carrers comercials més transitats com a principals emblemes, i l'espai agrari dels voltants amb l'Horta de Lleida com a pal de paller d'una cultura agrària i rural que impregna tota la vila.

Sincerament, ens hem de felicitar per haver sabut, entre tots, conservar i mantenir viu aquest esperit històric que ens defineix.

Què seria de Lleida sense la seva horta? Sense cap mena de dubte, ningú es pot imaginar la nostra ciutat sense el territori que l'envolta, un territori que el treball històric dels pagesos i pageses ha moldejat fins a convertir-lo en un espai únic, excepcional i ple de vigorositat. Doncs això mateix, aquest exemple de Lleida, és el que vull per a tot Catalunya. I aquí, una vegada més, la nostra ciutat ens ha donat una lliçó magistral.

La Ciutat de Lleida i la Universitat

Un altre símbol de la ciutat de Lleida és la seva Universitat. En aquest aspecte, vull destacar la Medalla d'Or a Títol Pòstum que avui s'atorga al que va ser un esplèndid professor i encara millor persona, en Joan Vilagrasa, un home de profundes conviccions i valors que malauradament ens va deixar en plena etapa vital i que representa de forma excepcional a la Universitat i a tota la ciutadania de Lleida.

La vinculació de la Universitat amb la Ciutat de Lleida ha estat permanent. Universitat i ciutat, modernitat i tradició, coneixement i societat han estat en constant comunió. Aquest ha estat el tarannà permanent de Lleida. Ara, precisament ara, recordo la medalla que es va atorgar a en Víctor, el meu germà, com a actor principal, però juntament amb molts d'altres, de la refundació de l'Estudi General de Lleida, el més antic de Catalunya, i el que va donar pas a la nova Universitat que ara tenim.

Ciutat i Universitat van unides amb un mateix esperit de servei. El de caminar cap a una societat més avançada, però no només en l'àmbit de la tecnologia, sinó també, i molt especialment, en l'àmbit dels valors. No podem oblidar que els valors són allò que ens defineix, ens diferencia i possibilita el desenvolupament de les ciutats vers un model de benestar basat en la ètica i la convivència.

La defensa del benestar i d'uns valors de convivència

Aquests últims anys, diverses publicacions i anuaris han reconegut a la ciutat de Lleida com la que ha crescut més en benestar de tot l'Estat. Ha estat el reconeixement a l'esforç constant d'un equip de treball, al capdavant del

consistori, i de tot un poble, vers uns objectius clarament definits.

Després de llegir els indicadors econòmics i socials, s'entén perfectament que la qualificació que ens adjudiquen és del tot justa, ja que hem encaminat correctament el model de creixement. I l'hem encaminat bé, perquè hem tingut un model i hem fet un disseny de ciutat en el que hem donat especial importància a la preservació d'uns valors i d'un model de convivència.

D'una terra d'emigració vers la gran ciutat, hem passat a ser una terra d'acollida. És per això que em vull mostrar partidari d'unir esforços amb l'ànim d'evitar l'exclusió de ningú i amb l'ànim de fomentar la integració dels nous immigrants al ritme normal de la ciutat. Tothom que vulgui fer créixer Lleida, amb valors i bona voluntat, ha de trobar un lloc en aquesta ciutat per reeixir i fundar noves famílies, sabent que aquesta terra és la seva nova pàtria. La integració dels nou vinguts no és una tasca fàcil, però tots plegats hi hem de posar els medis per aconseguir un creixement equilibrat en bé de tothom.

Vers un model territorial

Es per això que us vull demanar que estigueu convençuts, que la ciutat de Lleida és una peça fonamental en la Catalunya autònoma del futur. Des del nou govern hem començat a treballar cap a la creació d'una Catalunya-ciutat on tots els pobles de Catalunya tinguin igualtat d'oportunitats, estiguin on estiguin. Volem impulsar un nou model territorial, molt més obert, on tothom hi tingui cabuda, potenciant amb força la interrelació de Catalunya amb els territoris veïns, de la resta d'Espanya i de la Unió Europea.

En aquest sentit, voldria recordar que la ciutat de Lleida es troba en una cruïlla de camins. Dels que ens comuniquen amb França i baixen dels Pirineus, dels que venen de Barcelona, dels que van al País Valencià i dels que ens uneixen amb Aragó.

Des de Lleida hem d'aconseguir que l'Ebre no sigui un element de disputa, sinó un factor d'unió entre els pobles d'Espanya. L'Ebre ha estat sempre una via de comunicació, una via d'unió entre veïns i de contacte entre cultures: parlem català a banda i banda. La Ciutat de Lleida sempre ho ha tingut clar, i volem que en el futur, l'enfortiment de la

ciutat de Lleida en el context català, espanyol i mundial, sigui un dels valors que ens defineixi per tal de seguir avançant vers una societat exemplar.

Entre les nostres característiques destaca una gran capacitat d'ironia i de reflexió serena, aquell caràcter afable, sincer i especial que tenim la gent de terra endins i que ens fa diferents a d'altres comunitats que potser destaquen per unes altres virtuts. Aquest caràcter que marca la nostra personalitat ens ha d'ajudar a ser, des de Lleida i com a lleidatans, un element determinant dins l'àmbit de la cultura catalana.

La Ciutat de Lleida i l'agricultura

Estigueu convençuts que els coneixements i l'experiència que he adquirit al capdavant de la Paeria en tots aquests anys seran d'un gran valor per a impulsar el renovellament de les polítiques agràries de tot Catalunya. Us voldria recordar que l'Alcalde de Lleida sempre ha tingut molt a veure amb la pagesia, ja que presideix moltes institucions de regulació de la vida i del tarannà de l'agricultura que superen, i van més enllà, dels límits de la Ciutat. Com alcalde, vaig ser President de la Comunitat de Regants del Canal de Pinyana que incideix a bona part del Segrià; de la

Fira de Lleida, la fira agrària més important del Estat i de Mercolleida, que és el mercat que marca els preus de les principals produccions agràries del Estat i és reconeguda a nivell europeu.

El fet que Lleida sigui la capital agrària de Catalunya em va ajudar a conèixer i a compartir, com alcalde, les inquietuds del nostre sector agroalimentari que té un pes fonamental en l'economia i en la societat catalana.

Des de Lleida he après a donar valor al sector agrari, no en va l'agricultura de les terres de Lleida representa gairebé la meitat de l'agricultura catalana, i a més amb un dinamisme que no para de créixer.

Quan el President de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, va proposar que la Conselleria d'Agricultura tingués la seva seu a Lleida, ho va fer tenint en compte, no només la importància de l'agricultura, que és ben bé real, sinó especialment perquè s'assumís un nou concepte territorial, el de Catalunya Ciutat. Sovint, quan parlem de democràcia, d'igualtat, de paritat, de subsidiaritat, de participació, de benestar i d'ajuts socials, ens oblidem de la necessitat de potenciar i de fer realitat el reequilibri territorial que garanteix l'autèntica igualtat d'oportunitats.

Reinventar la ciutat

Les condicions d'accés als serveis col·lectius són ben diferents des d'una capital, ben estructurada i organitzada, a les que es poden tenir en un petit poble allunyat dels principals eixos viaris i de les principals capitals de les Terres de Lleida. Els costos de disponibilitat dels serveis són sovint molt més elevats en els petits nuclis, i això dificulta i frena el desenvolupament.

Quan hem començat a promoure la introducció de noves tecnologies a les explotacions agràries, ens hem trobat que allò que, sovint, allò que primer cal superar és la manca de serveis, en temes tant diversos com són les xarxes d'aigua potable, l'educació, la sanitat, els serveis veterinaris o l'accés a Internet que cal universalitzar de forma prioritària. Però això cal fer-ho amb un disseny previ de tot el país, i nosaltres com a capital de la Terra Ferma tenim un deure de participar-hi envers el territori que ens envolta.

Durant aquest anys, tots plegats hem reinventat Lleida. És cert que hi ha uns costos de capitalitat, que ens obliguen a mantenir uns serveis no només per la ciutat sinó també per les poblacions i les comarques de Catalunya, i també de

fora, que ens envolten. Però això ho fem amb orgull, sabem que és el nostre deure, i això ens permet dialogar envers els demés amb força, generant un dinamisme del que també en gaudeixen els altres municipis.

Però ara hem de tornar a reinventar la ciutat, en un context molt més ampli definint la nostra funció com a porta de Catalunya vers terra endins. La millora de les comunicacions, les autopistes i el Tren de Gran Velocitat ens permeten apropar-nos a les altres comunitats territorials.

L'Espanya de les autonomies ens ha permès obrir-nos vers l'experiència d'altres pobles. Hem de trobar allò que fan bé i hem d'aportar la nostra experiència d'un territori de frontera, de frontera entre la Catalunya Vella i la Catalunya Nova, de frontera vers el Nord enllà i de frontera amb les altres comunitats ibèriques. La gent de frontera, és gent colonitzadora, és gent que assumeix el risc, el risc de les innovacions i no té por d'enfrontar-se amb el futur. Amb aquest esperit innovador podem aportar molt, podem fertilitzar Catalunya. No en va els primers presidents de Catalunya van sorgir de les nostres terres.

La Festa major de Lleida.

Ara en el moment de la Festa Major, vull recordar, amb una certa nostàlgia, com un moment molt feliç de la meva vida, la primavera del Maig de 1979. Recordo com aquell any, tots, tota la ciutadania vam sortir al carrer entusiasmats. Va ser una explosió de joia i participació.

Va ser el canvi real, el de la festa de tothom, dels balls i dels concerts més populars a l'envelat, del carrer ple de vida, de la quitxalla, dels gegants, de l'ofrena..., i de tantes d'altres coses que hem conservat i hem seguit fent igual, ara amb els castellers, amb les sardanes, amb l'aplec amb pols i gent, amb les titelles, amb el Parc dels Infants i amb l'explosió de joia de la batalla de flors.

Sens dubte, l'alegria és una sensació que afavoreix l'esperit i l'ànima d'un poble, que el rejuveneix, i que s'ha d'intentar tenir sempre present. És per això que recordo molt especialment aquella primera festa major de l'any 1979 que tant em va impressionar. Tot era i segueix essent convivència.

El record de totes les celebracions populars, amb l'humor, la convivència, l'evasió sincera, i l'amistat, em donen

consciència de què estem en una societat rica i plena, que potser sovint no apreciem degudament.

És per això, que tot recordant la Maria Mercè Marçal, la nostra poetessa d'Ivars, us recomano que en aquestes festes "mosseguem la vida".

Cloenda

I ja per cloure, faré una reflexió en veu alta. Que ha canviat a Lleida en aquests 25 anys? Tot i rés. Fa 25 anys vàrem plantar els arbres de la democràcia i ara n'estem recollint els fruits. Això ha estat un canvi important. Però el caràcter i l'esperit de la ciutat va més enllà del context i del moment històric puntual i es manté al llarg del temps amb el nostre caràcter i amb la nostra personalitat que tenim que mantenir així. Tenim que ser lleidatans!

Us voldria recordar que som hereus del passat que rebem, fills del present que fem i forjadors del futur que no és neutre sinó que serà com nosaltres el vulguem fer. És per això que cal planificar les nostres actuacions des del principi, tenint en compte les nostres tradicions, acceptant la nostra funció dins el context nacional i sobretot amb

plantejar una visió de futur que representi una integració activa de tots els ciutadans.

Finalment, us demano a tots que salvaguardem aquesta nostra festa i que fem que ningú se senti foraster i tots ens sentim a casa. Una festa que ens dona caràcter i personalitat, i que fomenta l'autoestima per emprendre el repte de les successives generacions i per fer possible un futur ple d'alegria i il·lusió.

Gràcies a tots per a fer-ho possible i us encoratjo a què gaudiu de tots els actes d'aquestes festes.

I sobretot, Molt Bona Festa Major.

Antoni Siurana i Zaragoza.